

Spis rzeczy

- Jak Piast kołodziej, dwu wędrowców gościna racząc, niezwykle usłyszał słowa od nich,
a i częstunek po wielekroć odzyskał 5
- Jak książę Mieszko, z oczyma niewidnymi urodzony, świat ujrzał ziemski, aby niebieski
móc potem odszukać 13
- Jak święty patron Wojciech jasnogórską wieścił chwałę i pieśń składał do Bogurodzicy,
nadto o inszych jego postępках (nie całkiem spokojnych) pamiątka i pouczenie 17
- A teraz o nowych Wojciecha dziełach oraz o jego śmierci męczeńskiej i wdowim groszu,
który z pomocą Bożą cud sprawił 21
- Jak bracia polscy z Kazimierza, przez grzech łakomstwa ujarzmieni, omal nie pomylili
drogi do nieba, obficie rybą się racząc 31
- A teraz o mordzie na pięciu braciach polskich i szlachetnym Barnabie, co złoczyńców
od sznura uratował 35
- Jak Rusław, sekret przed Tomiłą odkrywszy, nieszczęście na chrześcijan zesłał, sam też
gardło dając 39
- Jak Emerykus, królewicz prawy, posłuchał anioła i co za pożytek chrześcijański stąd
mamy 44
- Jak święty biskup Stanisław, czci broniąc, pomrzyka Piotra z grobu wywołał, aby mu
prawo czynił 48
- A teraz o męczeństwie świętego Stanisława oraz czterech orłach i jednej rybce
nie całkiem od łakomstwa wolnej 54
- Jak Sieciech cześnik, mając niemiłą przygodę z żubrem, tylko dzięki świętemu Idziemu
zdrowie i uwolnienie od piekła zyskał 61
- Jak Włost przez godne budowy wzrok odzyskał, acz jako pychy niewolnik
dziesięciokroć sobie trudu przyłożył 66
- Jak Florian, święty ognia pogromca, już na tamtym świecie będąc, zgodził się wszelako
do prześwietnego Krakowa pojechać 71
- Jak Zbawiciel ze Zwierzyńca skrzypkowi trzewik podarował i o niewinności tegoż
świadczył, życie mu ratując 76

Jak trzech braciszków z klasztoru dominikańskiego okrutnie skrzywdzono, lecz błąd ten
zdołano naprawić 83

Jak biedaczyna Franciszek kościół Woźnikom sprawił, niemal samych ptaszków
i jelonków mając zrazu za pomocników 86

Jak cieśle stopniccy chwalebnie lwu pomogli, gdy, o sprawy Boże walcząc,
krwią się oblewał 91

Jak Lagus, dziad proszalny, Najświętszej Paniencie chleba nie użyczył, opowieść przez
jego druhów, lepszego już obyczaju, gwoli przestrogi wszędy głoszona 95

Jak święta Jadwiga ze Śląska niebu pilnie usługiwała, ale i ziemię otaczała troską,
straż ze śpiącego rycerstwa jej przydając 103

Jak świętobliwa Kinga sól Polsce cudownym sposobem przyniosła, języki ciesząc,
a i dusze tym ku lepszemu wiodąc 108

A teraz, jak świętobliwa pani Kinga umknęła Tatarom, góral zaś ich wyonacył,
prawdy mu nakazanej nieokpiśnie strzegąc 113

Jak męczennicy sandomierscy śmierć ponieśli, a też o ich wole, co Tatarów zuchwale
gonił 118

Jak Michał, archanioł i czartobijca, Leszka Czarnego zachęcił do boju z Jaćwingami,
własny miecz mu ofiarując 122

Jak Paweł, grzeszny biskup, cudowny głos słysząc tudzież wilka mówiącego spotkawszy,
duszę swą ku cnocie sprowadził 125

Jak Matki Boskiej starożytny obraz Łukaszkowy, siła krajów minąwszy, Jasną Górę
na koniec swoim klejnotem ozdobił 131

Jak król nasz miłościwy Jagiełło na Świętym Krzyżu cudem ozdrowiał i dlaczego Dębno
jest to herb bardzo chrześcijański 139

A teraz o królu Jagiellu, jak poznańczyków nawiedził i dwa ogarki diabłu postawić
im kazał 143

Jak miłościwej Jadwigi królowej, łask zaznawszy, wdzięczny murator karmelicki
stopkę in saecula saeculorum wykuł 147

A teraz, jak Jezus na krzyżu zawieszon przemówił do Jadwigi, królowej naszej,
pożytek cierpienia jej ukazując 152

Jak ksiądz Jan Kanty, jeszcze świętym nie będąc, zbójnickie dusze Panu Bogu pojmał,
a też o inszych jego postępках słów kilkoro 155

Jak Pan Jezus ze świętojańskiej fary przez bisurmanów był niewolony i czyjemu to sercu
zawdzięcza ratunek, nim sam jął sobie po Bożemu radzić 161

A teraz o świętojańskim Jezusie, gdy złodziejaska cało puścił, lecz duszę hultajowi
na godniejszą zamienił 166

Jak złotousty Skarga trąbę na koronny pożar zagłuszał i niby drugi Mojżesz wody
ludziom utoczył 170

Jak Radziwiłła, co Panu Bogu chciał być równy, kur do pokuty skłonił 175

Jak biedna wdowa w trybunale lubelskim prawa szukała, a Chrystus głowę odwrócił,
nie mogąc na tamtejsze matactwa patrzeć 181

Jak Matka Boska Częstochowska swój klasztor ocaliła, z nagłą budząc śpiącego mniszka,
by złe świece gasił 185

Jak miasto Tuchola, swej świętej posłuchawszy, godnym fortem przegnało wroga,
co zgubę mu gotował 188

Jak panna Barbórka ludu śląskiego przed jaśnie grafem, ojcem swoim, broniła,
czyli opowieść na modłę górniczą dana 192